

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.554 van 23 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 juni 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. AKYAZI loco advocaat M. SAMPERMANS en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 21 januari 2008 een aanvraag tot vestiging in in functie van zijn Belgische stiefgrootvader.

1.2. De gemachtigde van de minister besliste op 21 februari 2008 tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

1.3. Op 18 juni 2008 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) met

betrekking tot de in punt 1.1. vermelde aanvraag. Verzoeker werd hiervan op 20 juni 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. De bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 21 januari 2008 door O.,B. (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing(2)

- *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: bij het indienen van de vestigingsaanvraag heeft betrokkene onvoldoende elementen aangebracht die aantonen dat hij ten laste was van zijn vervoegd familielid, noch aangetoond dat deze laatste beschikte over voldoende geldelijke middelen om betrokkene een afdoende levensstandaard, rekening houdend met het geldend integratie-inkomen in België te garanderen. Bovendien heeft betrokkene geen bewijs van onvermogen in het land van herkomst voorgelegd/verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar niet over inkomsten beschikte(...).”*

2.2. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van “*de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht*”.

2.3. Te midden van theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht stelt verzoeker dat de bestreden beslissing wel gemotiveerd wordt doch dat deze motivering zeker niet afdoende is na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker verwijst naar de stukken die hij reeds bijbracht en opnieuw bijbrengt bij zijn verzoekschrift ter staving van zijn financiële situatie. Verzoeker verwijst naar een schrijven van de gemachtigde van de Minister van 19 december 2007 waarin gemeld wordt dat verzoeker vrijgesteld wordt uit het gesloten centrum van Steenokkerzeel omdat verzoeker zou voldoen aan de voorwaarden van gezinshereniging. Volgens verzoeker diende er minstens meer informatie en uitleg gevraagd worden aan hem zelf. Verzoeker vervolgt als volgt: “*Zeker in het geval van negatieve bewijslevering kan moeilijk worden volgehouden dat dit gemakkelijk te leveren valt*”. Verzoeker eindigt zijn betoog met de stelling dat de gemachtigde van de Minister hem in deze zaak direct en persoonlijk om inlichtingen diende te vragen.

2.4. Verzoeker werpt de schending op van een welbepaald artikel van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van een welbepaald beginsel van behoorlijk bestuur en omschrijft duidelijk de wijze waarop deze geschonden werden door de bestreden beslissing. De exceptie van onontvankelijkheid van het middel opgeworpen door verwerende partij wordt dan ook verworpen.

2.5. Uit het betoog van verzoeker blijkt dat hij de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op

grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.6. De bestreden beslissing verwijst naar 52, §4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenbesluit).

- Artikel 52 van het vreemdelingenbesluit, dat conform artikel 40 van het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot wijziging van het vreemdelingenbesluit, in werking getreden is op 1 juni 2008, bepaalt het volgende: "§ 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.(...)

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;
2° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6°, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt i n g e t r o k k e n .

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een " verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische o n d e r d a n e n .

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

- Artikel 50, §2, 6°, van het vreemdelingenbesluit, dat eveneens in werking getreden is op 1 juni 2008 bepaalt het volgende:" 6° familielid bedoeld in artikel 40bis van de wet :

a) het bewijs van de bloed- of aanverwantschap of partnerschap zoals bedoeld in artikel 44;
b) voor de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, van de wet, het bewijs van voldoende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid;(...

d) voor de bloedverwanten in neergaande lijn die minstens 21 jaar zijn, de bloedverwanten in opgaande lijn en de kinderen bedoeld in artikel 40bis, § 4, derde lid, van de wet : het bewijs dat zij ten laste zijn van de betrokken burger van de Unie; (...)"

- Artikel 40 bis, §4, tweede lid, van de vreemdelingenwet, dat conform artikel 48 van de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de vreemdelingenwet, in werking getreden is op 1 juni 2008, bepaalt het volgende: (...)"De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het

Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn(...)”.

- Artikel 40 ter van de vreemdelingenwet, dat eveneens in werking getreden is op 1 juni 2008, bepaalt als volgt: *“De bepalingen van dit hoofdstuk die van toepassing zijn op de familieleden van de burger van de Unie die hem begeleiden of zich bij hem voegen, zijn van toepassing op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen(...)*”.

2.7. Conform de bovenvermelde bepalingen dient verzoeker ondermeer aan te tonen dat zijn Belgische stiefgrootvader voldoende bestaansmiddelen heeft om te voorkomen dat verzoeker tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en dient verzoeker die een bloedverwant is in nederdalende lijn ouder dan 21 jaar, aan te tonen dat hij ten laste is van zijn stiefgrootvader.

2.8. Bij zijn aanvraag om vestiging maakte verzoeker een document over aangaande de samenstelling van het gezin van zijn stiefgrootvader, waaruit blijkt dat er een nog een zoon ingeschreven staat op het adres van verzoekers stiefgrootvader. Uit het eveneens neergelegde bankuittreksel blijkt dat zijn stiefgrootvader een pensioeninkomen geniet van 839,67 EUR.

2.9. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de minister ter gelegenheid van het in punt 1.2. vermelde uitstel van de beslissing via de burgemeester aan verzoeker vroeg de volgende documenten over te maken:

“(...

- *Bewijs van onvermogen in het land van herkomst/verklaring van de bevoegde autoriteiten in het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende eigendommen beschikte.*
- *Bewijs van nominale financiële storting van de Belg tav betrokkene in het land van herkomst (periode voor de AV)*
- *Bewijs van de inkomsten van de Belgische ascendent (werkgeversattest met de geldigheidsduur + recente loonfiches, inkomsten OCMW, RVA, ziekteuitkeringen, ...) en van die van alle overige leden van het gezin(...)”.*

Dit schrijven werd volgens verwerende partij aan verzoeker betekend op 8 mei 2008, wat niet betwist wordt door verzoeker in zijn repliekmemoorie.

2.10. Verzoeker liet op 29 mei 2008 via het gemeentebestuur enkele documenten aan de gemachtigde van de minister overmaken, doch geen bewijs van inkomsten van de zoon die nog ingeschreven staat op het adres van verzoekers stiefgrootvader.

2.11. De Raad stelt op grond van de gegevens uit het administratief dossier vast dat het niet kennelijk onredelijk is dat de gemachtigde van de minister op grond van de stukken die werden overgemaakt tot het besluit komt dat verzoekers Belgische stiefgrootvader onvoldoende bestaansmiddelen heeft om verzoeker een afdoende levensstandaard te garanderen. Dit motief volstaat op zich om de bestreden beslissing te schragen. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken doen geen afbreuk aan het bovenvermelde.

2.12. Voor wat betreft het schrijven van 19 december 2007 van de Dienst Vreemdelingenzaken waarnaar verzoeker verwijst dient de Raad samen met de verwerende partij vast te stellen dat dit schrijven geen enkele beslissing of standpunt inhoudt aangaande de aanvraag tot vestiging. In dit schrijven wordt enkel gesteld dat verzoeker vrijgelaten wordt uit het gesloten centrum van Steenokkerzeel om hem toe te laten een vestigingsaanvraag in te dienen in functie van zijn Belgische stiefgrootvader.

2.13. Waar verzoeker aanvoert dat hij de gelegenheid had moeten krijgen om zijn persoonlijke situatie toe te lichten, doelt hij op een schending van de hoorplicht in het kader van de zorgvuldigheidsverplichting. Volgens de rechtspraak van de Raad van State houdt de hoorplicht in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (R.v.St., nr. 95,805 van 23 mei 2001; Zie ook OPDEBEECK, I., "De Hoorplicht", in OPDEBEECK, I. en VAN DAMME, M. (ed.), *Beginselen van behoorlijk bestuur, Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 2006, p. 235-278). De beslissing van de gemachtigde van de minister om verzoekers verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, kan niet als een dergelijke maatregel worden gezien. Deze beslissing vloeit immers voort uit de toepassing van artikel 52 van het vreemdelingenbesluit en is niet gestoeld op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling zoals begrepen in het voornoemd beginsel van behoorlijk bestuur. Het komt de vreemdeling die een vestigingsaanvraag indient toe om zelf zorgvuldig te zijn bij het opstellen van de aanvraag en hierin zijn persoonlijke situatie, die van belang kan zijn bij het beoordelen van de aanvraag, toe te lichten. Verzoeker toont ook niet aan welke persoonlijke situatie aanleiding zou kunnen geven tot een andere beoordeling van zijn aanvraag, zodat de ganse zaak beperkt blijft tot een theoretische discussie die geen aanleiding kan zijn tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. F. TAMBORIJN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. TAMBORIJN.

M. EKKA.